

Appel iværksat den 28. november 2017 af Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 12. september 2017 i sag T-247/16, Trasta Komerbanka AS m.fl. mod Den Europæiske Centralbank

(Sag C-669/17 P)

(2018/C 042/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA (ved Rechtsanwältin O.H. Behrends, L. Feddern og M. Kirchner)

Den anden part i appellsagen: Den Europæiske Centralbank

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Konklusion nr. 1 i kendelsen, dvs. Rettens kendelse om, at det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i det af Trasta Komerbanka AS (TKB) anlagte annullationssøgsmål, ophæves.
- Det fastslås, at det af TKB anlagte annullationssøgsmål ikke er uden genstand.
- Det fastslås, at annullationssøgsmålet kan antages til realitetsbehandling.
- Sagen hjemvises til Retten, for at denne kan træffe afgørelse i annullationssøgsmålet.
- Den Europæiske Centralbank (ECB) tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger og omkostningerne i forbindelse med appellsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det første anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en fejl ved at antage, at TKB's retsmiddel skal varetages af likvidator. Appellanterne har anført, at denne antagelse er uforenelig med artikel 263 TEUF, retten til effektive retsmidler og en række af dertil knyttede principper.

Med det andet anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en fejl ved at antage, at aktionærernes søgsmål erstatter aktionærernes mulighed for at forsvare TKB's tilladelse via et søgsmål anlagt af TKB selv.

Med det tredje anbringende har appellanterne gjort gældende, at der foreligger en række andre materielle fejl, herunder undladelsen af at anvende princippet om *nemo auditor* (ingen kan påberåbe sig sin egen fejl) på grund af ECB's indblanding i TKB's retsmiddel.

Med det fjerde anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten undlod at tage hensyn til kravene (herunder formkrav) til en gyldig tilbagekaldelse af den fuldmagt, som oprindeligt var blevet udstedt af TKB.

Med det femte anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten fejlagtigt anvendte procesreglementets artikel 51, stk. 1, frem for dets artikel 131, samt begik en række andre proceduremæssige fejl.

Appel iværksat den 20. november 2017 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. september 2017 i sag T-327/15, Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-670/17 P)

(2018/C 042/12)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Den Helleniske Republik (ved G. Kanellopoulos, I. Pachi og A. Vasilopoulou)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Appellanten har nedlagt påstand om, at appellen antages til realitetsbehandling, at dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 19. september 2017 i sag T-327/15 ophæves, og der gives medhold i sagen anlagt af Den Helleniske Republik den 2. juni 2015, hvorved Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 25. marts 2015 »om pålæggelse af en finansiel korrektion for tilskuddet fra EUGFL — Udviklingssektionen for det operative program CCI 2000GR061RO021 (Grækenland — Målsætning 1 — Genopbygning af landdistrikterne)«, som blev meddelt under nummer C(2015) 1936 final, annulleres.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har appellanten fremsat fem ophævelsesanbringender.

Med det første anbringende har appellanten påberåbt sig en urigtig fortolkning og anvendelse af overgangsbestemmelserne i forordning (EF) nr. 1083/2006⁽¹⁾ og (EU) nr. 1303/2013⁽²⁾, sammenholdt med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1290/2005⁽³⁾, og en retlig fejl hvad angår anvendelsen af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1260/1999⁽⁴⁾ på EUGFL — Udviklingssektionen efter den 1. januar 2017 — utilstrækkelig og urigtig begrundelse af den appellerede dom.

Det andet ophævelsesanbringende vedrører en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 39 i forordning (EF) nr. 1260/1999 — selvmodsigende og utilstrækkelig begrundelse.

Med det tredje ophævelsesanbringende har appellanten gjort gældende, at der er foretaget en urigtig fortolkning og en urigtig og selektiv anvendelse af de processuelle regler i artikel 144 og 145 i forordning (EU) nr. 1303/2013, som blev anset for at finde anvendelse i den appellerede dom, hvorimod den appellerede dom undlod at anvende den processuelle garanti i artikel 52, stk. 4, litra c), i forordning (EU) nr. 1306/2013⁽⁵⁾, som i det foreliggende tilfælde begrænser Kommissionens kompetence *ratione temporis* — selvmodsigende og utilstrækkelig begrundelse af den appellerede dom.

Det fjerde anbringende vedrører fortolkningen og anvendelsen af retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af medlemsstatens berettigede forventning inden for rammerne af det loyale samarbejde med Kommissionen vedrørende vurderingen af følgerne af den udtrykkelige accept af programmets endelige rapport med en forsinkelse på ni måneder og vedrørende den forsinkede indledning af proceduren for finansiel korrektion, hvilke forsinkelser tilsidesætter den opgave, som Kommissionen har påtaget sig, med at afvikle de operative programmer og foretage den endelige betaling heraf inden for en rimelig frist.

Endelig har appellanten med det femte ophævelsesanbringende gjort gældende, at begrundelsen for den appellerede dom er absolut utilstrækkelig, for så vidt som Den Helleniske Republiks anbringender om pålæggelsen af en multipel og dermed uforholdsmæssig finansiel korrektion forkastes.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11.7.2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT 2006, L 210, s. 25).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17.12.2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT 2013, L 347, s. 320).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT 2005, L 209, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21.6.1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene (EFT 1999, L 161, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).